

SMARAGDOVÁ DESKA XI:

Klíč k cestě Vzhůru a Dolů

Slyšte a poslouvejte, ó děti *Khému*, slova, které jsem zanechal, které vás přivedou ke *Světlu*. Vězte, ó lidé, že jsem poznal vaše otce, ano, vaše otce v čase dávno minulém. Nesmrtelný jsem byl přes všechny věky, žijící mezi vámi, odkdy začala vaše moudrost. Vést vás nahoru ke *Světlu Velké Duše*, vždy jsem se snažil, přitahujíc vás z temnoty noci.

Vězte, ó lidé, mezi kterými chodím, že já, *Thoth*, obdržel jsem všechno poznání a všechnu moudrost známou lidem prastarých dnů. Strážcem tajemstev velkolepé rasy jsem se stal, držitelem klíče vedoucího k životu. Byl jsem pro vás tím, kdo vás vynesl nahoru, ó děti moje, dokonce z temnoty *Prastarých Dnů*. Poslouvej teď slova mé moudrosti. Poslouvej teď poselství, které přináším. Naslouvej teď slovům, které ti dávám, a budeš pozdvižen z temnoty do *Světla*.

V dávné minulosti, když jsem prvně přišel k vám, našel jsem vás v jeskyních skal. Pozvedl jsem vás svou silou a moudrostí, až dokud jste nezačali zářit jako lidé mezi lidmi. Ano, našel jsem vás tam, bez jakýchkoliv vědomostí. Jen málo jste byli pozvednutí nad zvířata. Vždy jsem rozdmýchal jiskru vašeho uvědomění, až jste nakonec planuly jako lidé.

Teď budu k tobě hovořit dávným poznáním nad myšlením tvé rasy. Věz, že my z *Velké rasy*, měli jsme a máme vědomosti, které jsou větší, než lidské. Moudrost jsme získali od ras na hvězdách zrozených, moudrost a vědomost daleko nad lidskou. Dolů k nám sestoupili mistři moudrosti, z takové dálky nad námi, z jaké jsem já od tebe. Poslouvej teď, dokud ti dávám moudrost. Použij ji a budeš svobodný.

Věz, že v pyramidě, kterou jsem vybudoval, jsou *Klíče*, které ti ukážou *Cestu* k životu. Ano, táhni linii z velkého obrazu, který jsem vybudoval, k vrcholu pyramidy, postavené jako brány. Táhni ještě jednu oproti v tom samém uhlu a směru. Kop a najdi to, co jsem ukryl. Tam najdeš podzemní vstup k tajemstvím skrytým předtím, než jste byli lidmi.

Povím ti teď o mystériích cyklů, které se pohybují způsobem, které jsou neznámé konečnu, protože jsou nekonečné nad poznáním člověka. Věz, že je devět cyklů, ano devět nahoře a čtrnáct dole, pohybujíc se v harmonii k místu spojení, které bude existovat v budoucnosti času. Věz, že *Páni cyklů* jsou v jednotě s vědomím poslaným od těch druhých, aby spájeli Všechno do celku. Nejvyšší jsou *Oni* ve vědomí ze všech *Cyklů*, pracující v souladu se *Zákonem*. Vědí *Oni*, že časem bude všechno zdokonaleno a nic nebude nahoře a nic dole, ale všechno *Jedním* v zdokonaleném *Nekonečně*, harmonii celku v *Jednotě Všeho*.

Hluboko pod zemským povrchem, v *Síních Amenti* sedí *Sedm, Páni Cyklů*, ano, a další, *Pán* zdola. Přece věz, že v *Nekonečně* není ani nahoře, ani dole. Ale vždy tam je a vždy bude *Jednota Všeho*, když bude všechno dokončeno. Často stál jsem před *Pány Všeho*. Často ze zřídla jejich moudrosti pil jsem a plnil obojí, moje tělo i *Duši* jejich *Světlem*.

Promluvili ke mně a řekli mi o cyklech a *Zákoně*, který jim dává možnosti existovat. Ano, promluvil ke mně *Pán Devítky*, řkouc: „*Ó Thoth, velký jsi ty mezi dětmi Země, ale existují mystéria, o kterých nevíš. Víš, že si přišel z časoprostoru pod tímto a víš, že budeš cestovat do časoprostoru nahoře. Ale málo víš o mystériích v jejich vnitřku, málo víš z moudrosti shora. Věz, že ty jako celek v tomto vědomí jsi jen buňkou v procesu růstu.*

Vědomí v tobě se vždy rozšiřuje různými způsoby od těch tobě známých. Ano, to, i když v časoprostoru pod tebou, je vždy rostoucí způsoby, které jsou rozličné od těch, které byli částí tvých vlastních způsobů. Protože věz, že to roste jako důsledek tvého vývinu, ale ne tím samým způsobem, kterým jsi rostl ty. Růst, který jsi měl a máš v přítomnosti, dal vzniknout bytí příčiny a následku. Vědomí nenásleduje cestu těch předtím, jinak by bylo vše opakováním a marností. Každé vědomí v cyklu existuje v následování své vlastní cesty ke konečnému cíli. Každý hraje vlastní roli v Pláně Vesmíru. Každý hraje vlastní roli až do definitivního konce. Čím Vzdálenější je cyklus, tím je větší jeho vědomost a schopnost splývat se Zákonem celku.

Věz, že vy v cyklech pod námi pracujete na nepatrných částech Zákona, zatím co my z cyklů sahajících k Nekonečnu, máme snahu a budujeme větší Zákon.

Každý má svou vlastní roli, kterou hraje v cyklech. Každý má vlastní práci, kterou musí dokončit na své cestě. Cyklus pod tebou ještě není pod tebou, ale se jen formuje pro potřebu, která existuje. Protože věz, že zřídlo moudrosti, které vysílá vpřed cykly, se věčně snaží získávat nové síly. Věz, že vědomost je získána jedině cvičením, a moudrost pochází jen z vědomostí, a tak jsou cykly tvořeny ze Zákona. Jsou prostředky pro nabytí vědomostí pro Rovinu Zákona, která je Zdrojem Všeho. Cyklus dole není skutečně dole, ale odlišným je v prostoru a čase. Vědomí tam pracuje a testuje důležitější věci, než jsou ty vaše. A věz, že nad vámi jsou ti, kteří též pracují jako vy, ale přece na jiných zákonech. Rozdíl, který existuje mezi cykly, je jen v schopnosti pracovat se zákonem. My, kteří máme bytí v cyklech nad vámi, jsme ti, co první přišli ze Zdroje a v přechodu přes časoprostor jsme získali schopnost použít Zákony Většího, které jsou daleko nad chápání člověka. Není tam nic, co je skutečně pod tebou, ale jen odlišné působení Zákona.

Podívej se nahoru, anebo se podívej dolů, najdeš to samé. Protože všechno je jen částí Jednoty, která je v Zdroji Zákona. Vědomí pod tebou je částí tvého vlastního, jako my jsme částí tebe.

Ty, jako dítě nemáš znalost, která k tobě přišla, když jsi se stal člověkem. Porovnej cykly s člověkem na jeho cestě od narození po smrt, a uvidíš v cyklech pod tebou dítě s vědomostmi, které má; a podívej se na sebe jako odrostlejší dítě, postupující ve vědomostech jak čas plyne. Podívej, My též, dítě vyrůstá do dospělosti se znalostí a moudrostí, které přišli s roky. Taktéž, ó Thoth, jsou cykly vědomí, děti v odlišných stupních růstu, i tak všichni z jednoho Zdroje, z Moudrostí, a všichni do Moudrostí se znovu navrátí."

Přestal potom *On*, s rozmlouváním a seděl v tichu, co přišlo k *Pánům*. Potom opět promluvil *On* ke mně, řkouc: „*Ó Thoth, dlouho jsme seděli v Amentí, střežili plamen života v Síních. Přece věz, že jsme stále částí našich Cyklů s naší Vízí sahající k nim a nad. Ano, víme, že ze všeho, na ničem jiném nezáleží, kromě růstu, který můžeme získat naší Duší. Víme, že tělo je pomínutelné. Věci, které lidé považují za ohromné, jsou pro nás ničím. Věci, které hledáme nejsou z těla, ale jsou jen zdokonaleným stavem Duše. Když vy jako lidé se dokážete naučit, že nic než pokrok Duše nemůže být na konci důležitý, potom budeš skutečně osvobozený ze zajetí, svobodný pracovat v harmonii se Zákonem.*

Věz, ó člověče, měl by si mířit k dokonalosti, jenom tak můžeš dosáhnout cíl. I když, měl by si vědět, že nic není dokonalé, mělo by to být tvoje směřování a tvůj cíl." Přestal opět hlas *Devítky* a slova se ponořili do mého vědomí. Teď, hledám ještě víc moudrosti, v které můžu být dokonale v *Zákoně* se *Vším*.

Časně odešel jsem dolů do *Síní Amentí* žít pod chladným květem života. Ten, kterého jsem učil, mě už nikdy neuvidí. Teď žiji navždy v moudrosti, kterou jsem učil.

Vše, čím člověk je, je kvůli jeho moudrosti. Vše, čím bude, je následek jeho příčiny.

Poslouchej ty, teď můj hlas a staň se větším, než běžný člověk. Pozdvihni své oči, nech *Světlo* zaplnit tvé bytí, buď navždy *Dítětem Světla*. Jen úsilím vyrostíš nahoru do roviny, kde *Světlo* je *Vším* ze *Všeho*. Buď mistrem všeho, co tě obklopuje. Nikdy se nenech ovládnout účinky tvého života. Vytvoř ještě dokonalejší příčiny a časem budeš *Slunce Světla*.

Svobodně, nech svou duši stoupat vždy vzhůru, svobodnou od otroctví a okovů tmy. Pozdvihni své oči k *Slunci* na prostoru nebe. Dovol, aby bylo pro tebe symbolem života. Věz, že ty jsi *Větší Světlo*, dokonalé v tvé vlastní sféře, kde jsi svobodný. Nikdy se nedívej do temnoty. Pozvedni své oči k prostoru nahoře. Nech svobodně svoje *Světlo* planout vzhůru a budeš *Dítětem Světla*.

